

BALDURSPÉL

=====

T.P.Hofstede.

1 st. Scene

- ASENKOOR: Wee, welke schaduw waait over asgard!
Wee, welke wolken verduist'ren het licht!
Wat toch beduiden Baldurs dromen
Vroeger zo bloeiend, nu bevend en bang
Gaan zij ontglippen hun hemelse glans?
Nadert vol nijd hem de neev'lige nacht,
Die hem de donkere dromen bracht?
- ODIN: Reeds eenmaal riepen de raven hun rouwkreet
Over ons Asgard, toen Idun verdween
Met haar de wondere wereldes app'len,
De voedende vruchten die d'Asen verjongen ,
Toen leed de wereld door Loki's leugen
Leken machtloos de Goden en moedeloos de mensen
Wel keerde Idun met d'appelen weder,
Maar dreigend en donker blijft Loki's verleiding
Baldur bedreigt zij, die allen beminnen.
- HEIMDAL: Waken wil ik, niet slapen nimmer
Nooit weer nemen onnodige rust,
Dat geen kwaad hem kan krenken
Geen wapen of wezen hem wonden kan!
- THOR: Tot zwijgen brengt
Een zwaai van Thors hamer
Wie waagt naar mijn broeder Baldur te wijzen
Te krenken één haar van zijn heerlijke hoofd.
- THYR: Waarlijk, wie wil de woede opwekken
Van ons broeders, die Baldur beminnen als geen?
Thyr en zijn broeders zwaaien hun zwaarden
En treffen het boze, dat Baldur belaagt.
- ODIN: Eden wil ik nemen voor 't naderen der nacht,
Van werkers alle en wezens der wereld,
Dat zij niet schaden, doch schutten den schonen,
Die licht brengt aan alles, wat lief heeft en leeft.
- ASENKOOR: Zweert ons, O, aarde en almacht der zeeën,
Zweert ook gij wolken en water en winden,
Gij sterke stenen en stoffen der aarde,
Gij bloedige bliksems en vonkende vuurgloed,
Gij giftige planten en dwalende dieren,
Zweert allen aan Frigga, den schonen te schutten,
Voor weeklacht en wenen van heel de wereld.

2e scene.

ASENKOOR: Hoe hemels is Baldur en heerlijk!
Wij zwaaien naar hem onze zwenkende zwaarden
En stoten naar hem onze spitse speren,
Doen stuiten op hem de starre stenen,
En pieken naar hem met puntige pijlen
Geen letsel doen zij dan zijn lichte lichaam,
Want het leven des licht zoons, heeft iedereen lief.

BALDUR: Lachen wil ik om jullie wapens,
Tot hell van de hemel ben ik geboren,
Uit liefde tot allen, laat mij leven!

LOKI: Droom jij maar dromer, want Loki loert!

BALDUR: Nog heerst donderaars hamer met blinkende bliksems,
Nog bloeit er het blakende blauw van de hemel
Nog beschermt mij het schuttende zonnescild.

3e Scene.

LOKI: Niemand der Asen kan weten wie 'k ben:
Loki, de listige, vurig laalende,
Als bedelvrouwtje zo dor als de dood.

ELEMENTEN Let op die sluipende slang die daar sist
GEESTEN: Loki de listige leedbrenger is 't.

LOKI tot
Frigga: Moeder wereld,
Mij wijst het noodlot naar u de weg,
Nederig buig ik voor U mij neer.

FRIGGA: Van Walhalla kom je gebogen bedelvrouw,
Wat doen toch daar de dappere Asen,

LOKI: Ze schieten schertsend op de bloeiende Baldur,
Maar speren en pijlen en stenen, storten
Machtloos omlaag langs zijn lichtende lichaam.

FRIGGA: Zoet zijn die woorden voor de ziel van een minnende
Moeder
Alle wezens der wereld, spraken de eed hem te sparen.

LOKI: Zijt gij wel zeker dat allen die zwoeren,
Niet één die belofte niet binden kan ?

FRIGGA: Een enkel plantje, ten Oosten van Walhalla,
Wou ik niet binden door een belofte
Mistel of Maretak zo is haar naam,
Te krachtloos en jong nog om kwaad te kunnen.

LOKI: Godenmoeder, gij kent de omgeving
En Uw wijsheid weet, wat schaadt en wat schut.
Moge Uw liev'ling héél lang nog leven,
Tot heil en verheerlijking van het Heelal!

FRIGGA: Een weldaad is Uw woord beste vrouw.

LOKI: Vaarwel, ik moet verder nu weer gaan.

ELEMENTEN: Luistert, hoe Loki, de listige, lacht!

WEZEN Een plantje, wil hij plukken gaan,
Dat draagt diep in zich de dood.

LOKI: Weg wil ik werpen dit lompenpak,
En louter de lachende Loki zijn
Snel snijd ik mij van de maretak
Een twijgje, dat groen juist ontspruit
En punt met mijn mes het tot moordende pijl!
Gewaarschuwd zij Baldur, wie zal hem schutten?
De moordende mistel treft hem gewis!

4e Scene

ASENKOOR: Baldur onz' broeder, hij mag niet sterven,
Hij is de brenger van 't leedloze licht.
Zolang hij leeft is niemand verlaten,
Van leven en liefde, van lach en van lust!

LOKI: Ze gooien nog altijd de kinderlijke Asen,
Ik spot met hun spel en ik speel met hun sport.
De blinde Hödur zal de dood hem brengen,
Hem zal ik reiken de rakende rank.

ASENKOOR: De trouwe Baldur trotseert droeve dromen,
Den schonen beschermt de onschuld der dingen.

LOKI: Wat staat gij hier treurend en wil hem niet treffen?
Onthoudt hem als enige broeder die eer?
Houd deze boog nu hier in Uw hand,
Wacht maar heel even, ik wijs U de weg,
Wees niet meer treurig, maar tref hem raak!

HÖDUR : Blind ben ik wel, maar nooit ben ik bang,
Werpen wil ik mijn wapen geweldig!

ASENKOOR: De Zon zinkt weg, heen wijkt de lichttijd,
O, wereld, waar blijft nu Uw lichtende glans?
't Was niet te mijden, 't naderend noodlot,
Niemand kon wenden de nijdige macht.

ODIN: Laten wij vellen bomen voor 't doodsbed,
Dragen hem dan naar de deinende zee,
Branden zal Baldurs lichtende lichaam,
Elementen, gij allen, geleid hem mee!

ASENKOOR: Weent allen, gij wezens op en onder de aarde,
Weent allen, gij wezens in hemel en zeeën,
Laat alles nu wenen, wat lief heeft en leeft.

DE NORNEN: Nimmermeer is het noodlot te keren,
Alles moet komen zoals het kwam,
Dit beduidt slechts het begin van de branden,
Nijdiger, nukkiger, wordt nu de nacht.
Strijd zal ontbranden in hemel op aarde
Van allen tegen allen gericht!
Loki en kind'ren, keren zich razend,
Met reuzen vereend, tegen Asgard en Asen,
Goden gaan onder in wilde worst'ling
Wereldes wankelt en brug Bifrost breekt
Goden verschemeren in schriklijke schrilleid.
Eén van de Asen, de zwijgende Widar,
Zal niet vergaan in de stormende strijd,
Zijn nieuwe dag zal op aarde gaan dagen,
Als armoe en ontij de aarde verarmt.
Baldurs licht wordt opnieuw geboren,
In harten van mensen
door Christi kracht.

-o-o-o-